

életet Isten nyilatkoztatta ki. Mi nem dolgokat, nem a természetet imádjuk, hanem a Teremtő Isten misztériumát. A természetben is egymás mellett van jó és rossz, fény és árnyék. A természet nem ad nekünk tiszta fényt, hanem a fény és sötétség váltakozását. Ezért a természetet könyvén kívül is lennie kell egy kinyilatkoztatásnak. A természet könyve fontos, de nem elég. Mi Jézusban ismertük meg Istent, mint szeretetet."

(1992)

ILA VERONIKA

BRUDERHOF – KERESZTÉNY KOMMUNA ANGLIÁBAN

Az angliai Darwell Bruderhofban, egy keresztény kommunában kicsivel több, mint négyszáz ember él együtt. Életük alapja az Újszövetség tanítása a felebaráti szeretetről, az erőszakmentességről, a közös szolgálatról és a házassági hűségről.

Kelet-Sussexben, London és a sziget déli partja között félúton, egy Robertsbridge nevű városka mellett található egy kis közösség: a Darwell Bruderhof. Valamivel több, mint négyszáz ember él itt együtt a "barátok földjén". A közösség alapja a család, de életük minden percét a közösség osztja be. Együtt dolgoznak, közösek az imádkozások, az étkezések, a kávé(tea)-szünetek, a délutáni és hétvégi beszélgetések. Az egyéneknek, családoknak nincs tulajdonuk, nincs pénzük, nincsenek kulcsaik, nincsenek anyagi gondjaik. Minden a közösségé.

A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. (ApCsel 4,32)

Tíz évvel ezelőtt négy kisgyermekünkkel (kettő-, négy-, hat-, nyolcévesek voltak akkor) éltünk velük-náluk egy hónapig. A Bulányi Gyurka bácsi-féle Bokor mozgalom kereste arrafelé útját, így kerültünk kapcsolatba velük. Nagy szeretettel fogadtak minket, és jól éreztük magunkat, bár a gyerekeknek nehéz volt a nyelvi elszigeteltség miatt. Két legnagyobb gyermekünk (tizenhat és tizennyolc évesen) az idén nyáron ismét meglátogatta Darwellt. Ők szerettek volna saját élményeket egy élő, Jézust követő közösségről, én pedig szerettem volna, ha van egy nagy közös kihívás-élményük, mielőtt az első felnőtt gyermekünk kirepül a fészekből.

A Bruderhof Közösséget (Community) Eberhard és Emmy Arnold alapította 1920-ban, a németországi Sannerzben. A Hegyi Beszéd tanításai alapján megváltoztatták életüket: „kiszálltak a fogyasztói társadalomból”, és elhagyva középosztálybeli fővárosi életüket, vidékre költöztek. A hét felnőttből pár év alatt néhány száz fős közösség lett, akik földművelésből, állattartásból és könyvkiadásból tartották fenn magukat. Pénzük sosem volt elég, hiszen ajtajuk mindig nyitva állt árvák, egyedülálló anyák és minden szükségben levő előtt. Az 1930-as években

szembekerültek a hatalommal, mert nem léptek be a hadseregbe, iskolájukba nem engedtek be náci tanárt, és nem köszöntek "Heil Hitler!"-rel. Angliába menekültek, ahol megint sokan csatlakoztak hozzájuk, de a II. világháború kitörése miatt innen is tovább kellett menniük. Paraguay volt az egyetlen ország, amely befogadta őket, így az őserdőben kellett új életet kezdeniük. Példájuk nyomán sokan ember találta meg a maga útját, és ma már több közösségük él szerte a világban: az USA-ban, Angliában, Németországban, Ausztráliában és Paraguayban.

Dolgoztunk a faüzemben

Szeretni és szeretve lenni – így foglalta össze tizenhat éves lányom a velük töltött két hetet. Mindenkit örömmel fogadnak, mert az a céljuk, hogy a közösséget és ezzel Jézus szeretetét minél több emberrel megismertessék. Nem vendégnek hívnak, hanem hogy részt vegyél életükben, aminek az engedelmesség és a szegénység (egyszerűség) az alapja. Szigorú a napirend: hétfőtől szombatig reggel 8-tól délután 5-ig tart a munka, közben persze közös ebéd és délelőtt-délután egy-egy „tea-idő”. Este közös vacsora van (nagyszerű a négyszáz fős ebédlőben együtt énekelni), és sokszor még utána is együtt maradnak imádkozni, énekelni, beszélgetni. Énekelni nagyon szeretnek, és nem csak az imát. Az imádságot inkább saját szavaikkal mondják, mindig az, akinek éppen ez a feladata.

Tea-szünet